

BOEKBESPREKING

Norman Tebble, 1966. British Bivalve Seashells, London, the British Museum (Natural History), 212 blz., 110 tekstfig., 12 pl., waarvan 8 in kleuren. Ingenaaid, prijs 14 shillings.

Dit nieuwe determineerboek voor de Britse mariene tweekleppige schelpen is een aanwinst voor de literatuur over Westeuropese mollusken. Het is overzichtelijk, bijzonder goed geïllustreerd en bevat in kort bestek een grote hoeveelheid informatie. Het formaat is handig en de typografie is goed verzorgd.

Na inleidende hoofdstukken, die de beginner wegwijs maken, volgt een tabel ter bepaling der superfamilies. Voor iedere superfamilie is er daarna een tabel, die tot de soorten leidt, gevolgd door de soortsbeschrijvingen. Het boek bevat veel figuren van sloten en het zal zeker een groot gemak blijken hier nu duidelijke afbeeldingen van veel kleine soorten als Leptonidae, Montacutidae, de kleine Cardiidae en dergelijke bijeen te hebben. De platen, in tegenstelling tot de tekstfiguren slechts bedoel om een algemene indruk van de schelpen te geven, zijn niet alle even geslaagd. Plaat 11 (zwart/wit) bijvoorbeeld vind ik onder de maatstaf, die voor zulke illustratie moet gelden.

Waar verschillende opvattingen mogelijk zijn, kiest de schrijver partij, wat zijn goed recht is, maar ik mis hier en daar de verklaring, dat ook andere opvattingen mogelijk zijn. Ook wordt geen enkel synoniem vermeld, zodat de gebruiker soms moeite zal hebben de aansluiting aan andere literatuur te vinden. Zo wordt Macra corallina als Britse soort beschouwd, zonder vermelding van het feit dat de Noord-atlantische vorm meestal minstens als een ondersoort en door sommigen zelfs als een aparte soort wordt beschouwd. De naam Macra cinerea zoekt men vergeefs. Anderzijds is ook verzwegen, dat velen in Venus striatula niet meer dan een vorm van de mediterrane V. gallina zien, welke laatste naam in het boek niet voorkomt. Het voorkomen van Ensis minor in Britse wateren wordt door Tebble verworpen, maar hij beeldt er exemplaren van af als jonge E. arcuatus en jonge E. siligua (op pl. 10). Dat ook de aanwezigheid van Ensis phaxoides aan de Engelse zuidkust is aangetoond is onvermeld gelaten. Nieuw in een dergelijk determineerwerk is, dat Cerastoderma edula en C. lamarcki als soorten van elkaar worden onderscheiden. Hetzelfde geldt voor Lutraria lutraria en L. angustior.

Daar mijn kritische aanmerkingen slechts details betreffen, kan ik dit boek, dat gelukkig billijk is geprijsd, onze leden warm aanbevelen.

C.O. van Regteren Altena.